

7297

William Augustus
Duke of Cumberland
A D

K

GULIELMUM
CUMBRIAE DUCEM
O D E.

A D

G U L I E L M U M
C U M B R I A E D U C E M
O D E.

Q U O non cruentos papicolas agit
Vecors cupido, barbarus et furor?
Quo non sequentur purioris
Qui simulant pietatis aestum?

Quousque temnent inviolabile
Jus, quod Stuarti dura superbia
Infanienter abdicavit,
Legē etenim renuit teneri?

Quo non potentis se bonitas Dei
Erga Britannos porrigit undique?
Testabor hostes queis tonabant
Hannovium Batavumque nomen.

Quando imminebat fretus acerrimae
Hostis dolosus robore Galliae
Omni, quod ardent Christiani,
Aut, homines generosiores,
Illi supremum non semel obstitit
Numen, cievitque Hannoviae Ducem
Qui frena nectat, jure dura,
Criminis auspicio superbis,

A 2

Longum

Longùm labantis sustineatque onus
 Causae sacratae, qua patet humidae
 Terrae orbis, O! omne in periculum
 Sint oculi bene perspicaces,
 Et regiae jam magnificae Domus
 Prae grande nomen, que immeritum mori,
 Crescat, per aeva duplicando,
 Quippe iterat Britoni salutem,
 Quum stirpe dignum mittere Filium
 Monarcha vellet, Cumbriacum Ducem,
 Decus refulgens, spem, juvamen,
 Deliciasque utriusque gentis:
 Debemus illi flumine sanguinis
 Quod non madescant arva Britanniae
 Et Roma non possit tenaces
 Fingere martyribus catenas.
 O! quam beatae dicier insulae
 Britanniae non immerito queunt,
 Quis faustitatem perbenignus
 Perpetuam Deus ordinavit;
 Securitati consuluit bene
 Gentis benignae, in plurima saecula,
 Quando Albionis cinxit agros,
 Praesidiis validis aquarum;
 Nunc in futurum providus obtulit
 Vades salutis, multaque pignora
 Stirpis vetustae, haud eruendae,
 Sidera dum rutilent suprema.

Et

Et excitavit munificum Ducem,
 Aptata cujus dextra negotio est,
 Ut jura gentis, ne vacilleat,
 Roboret, et statuât qujeta.

O Frederici Praesidis inclyti
 Causae beatæ Progeniem parem,
 Domûs avitæ Tu nitentis
 Sustineas generose famam:

Frederici V.
 Princ. Pal.

O GÜLIELMI, cujus in ultimos
 Terrae recessus gloria splenduit,
 Sectator illustris, per aeva
 Condecoros celebrem coronam;

Et quum Britanni protegis Imperî
 Thronum, supremi Numinis asserens
 Gentisque vocem, quam decorum
 Te facient utriusque plausus?

Nunquam revertant horribiles dies
 Contaminatae sanguine nobili,
 Quem consecrarunt optimates
 Munifici patriae Deoque:

Tunc occupatae non fuerant viae,
 Et territus transiverat avias
 Tumultuose tunc viator,
 Effugiens inimica tela:

Judic. 5. 6.

Sed perstet omni chara profapia
 Aevo nitentis Argatheliae Domus,
 Russeliaeque, Sidneaeque,
 Muneribus retributa justis.

B

Suscepta

Suscepta, perge, et perfice munera,
 Qui robur et spem fontibus eripis,

Regi reduc lenis sibi que
 Horum animos patrioque juri,

Duros refringat parca severitas,
 Mollesque captet maxima lenitas,

Instructus armis es utrisque,
 Et genio, et monitis parentum,

Donec volentes se tibi dedere

Cogas rebelles cedere nescios,

Et TE potentem confiteri,

Consilio pariterque marte;

Et dum coerces colla rebellium

In regis altum, ast imperium leve,

Statim domantor perduelles

Numinis in decoranda jura;

Agnosce Jovam fervidus, illius

Tuere causam, et despice maxumos,

Qui dissident vulgo superbi,

Jura Dei viliter terendo.

Dieique semper veniat illius

In mentem atrocis, quo cecidit pius

Pro Jure Regni Gardinerus,

Sit Domus illius et celebris.

Per longa posthac aeva sequentia,

Britanniae gens sic benedicito,

Illustris esto, O Imperator,

Non Duce Cumbriaco minorque,

Sibi-

Sibique dicat, nunc ero prospera,
 Nam splenduerunt jam placidae dies,
 Quales dederunt prisca saecula,
 Sub Patre, sub Genitoque tanto.

O praelium quam dulce Culodonae,
 Dynasta cujus Nassovio fuit
 Charissimus, quum gens renata est,
 Praescierat quasi Rex futurum?

Guliel. III.
 Scotorum
 acceptissi-
 mus Lond-
 ni.
 Itai. 66. 8.

Illius haeres nomine nobili
 Juris periti praecipui nitet,
 Qui jure nugis involuto
 Eripuit latebras morasque,

Ut liberet de caufidici manu
 Falsi clientem, ne insula Strofades
 Fallens receptus spe natantes
 Curia sit placitum petenti.

Excisa spes est monticulis simul,
 Ut in diebus Martiginae Ducis,
 Hochsteta dehinc clara in saeva,
 Agmina perdiderat tyranni,

Ast O pudendum est! Anna alias bona
 Amore gentis saeva domesticae
 Renunciabat mente iniqua
 Sanguine quod Britones pararunt.

O quam remota est principis indole,
 Dum praeliatur, torva malignitas,
 Quem saevienter rugientum
 Impavidum minitatur ictus,

Vidit

Vidit qui, obortis non sine lachrymis,
 Millena amicis corpora et hostium
 Humi jacentum et sanguinantum,
 Congeneres pius et dolebat:

Vix constitit victoria sumptibus
 Numenque parcum sanguinis Albii
 Obduxit apta nube frontem
 Mirifici Ducis, O stupendum!

Nunc tota gens, coetusque fidelium
 Agnoscet, uno pectore, vindicem
 Te, aeternitati consecrandum,
 O Britanum Decus et Levamen:

Ascende coelum serus et affide
 Magnatibus qui fulgidi honoribus
 Rivos potant vitae ore pleno
 Sedibus aethereis potiti.

FINIS.

